

3. TERUG NAAR HUN NEST

Tijdens de terugweg kwam Frits zijn drie nog iets dronken collega's tegen. Ze voelden zich schuldig en vroegen hem om niet te vertellen aan de koningin dat ze hun plicht verzuimd hadden.

‘Dat zal ik zeker niet doen, ik ben toch geen verrader.’

‘Heb je het druk gehad?’ vroeg een van de dronkaards.

‘Helemaal niet, heb geen een rooie gezien,’ jekte Frits. ‘Morgen ga ik weer op dezelfde plek waken en ik kan het alleen aan. Vinden jullie dat goed?’

‘Oké vriend, jij beslist,’ was hun antwoord.

Toen Meike stilletjes aankwam in haar nest, sliep iedereen al. Gelukkig, dacht ze, zo hoef ik aan niemand uit te leggen waarom ik zo laat ben. Ze ging liggen op haar plekje, deed haar mooie ogen dicht en dacht meteen aan Frits.

Maar toen riep een van haar broertjes: ‘Waarom ben je zo laat?’

‘Ja, ik was een beetje verdwaald, maar maak je geen zorgen.’

‘Dat is dom,’ zei haar broertje, en hij ging weer slapen.

Gelukkig dat ik dom was, dacht Meike, en viel ook in slaap.

Frits werd later wakker dan voor hem normaal was. Hij at een flink stuk van de lekkere duizendpoot op die de jagers hadden gedood en was daarna niet meer te houden. Daardoor stond hij uren te vroeg op de grens. Hij wachtte heel lang, maar geen

Meike. Ongeduldig liep hij heen en weer. Toen hij de hoop al aan het verliezen was, hoorde hij haar lieve stemmetje: 'Frits, ik ben hier, achter je.'

En ja, daar stond ze in het maanlicht. Bloedmooi en verleidelijk.

4. DE VLUCHT

‘Wat ben ik blij om jou weer te zien!’ riep Frits. ‘Maar waarom ben je zo laat?’

‘Onze koningin was weer eitjes aan het leggen, ik moest er samen met mijn vriendinnen duizenden verplaatsen. En je moet niet zo hard praten, ik heb onderweg onze bewakers gezien en zij mij gelukkig niet. We moeten voorzichtig zijn. En nu wil ik je begroeten.’ En ze raakte zijn gezicht aan met een van haar antennes.

O, wat voelt dat lekker, dacht Frits, dronken van geluk.

Meike en Frits begonnen met elkaar te dollen, zoals je van een verliefd paar kan verwachten. Geen van beiden beseftte dat hun liefdesspel op lange afstand zichtbaar was. En toen gebeurde het. Ze werden van beide kanten van de grens gezien door zwarte en rode bewakers. Frits zag hen het eerst aankomen. Hij beseftte dat hij Meike en ook zichzelf in groot gevaar had gebracht.

‘We moeten snel weg van hier Meike!’ riep Frits.

Maar waarnaartoe? Ze konden niet naar rechts en ook niet naar links. Dus ze renden rechtdoor, niet wetende waarheen. Ze wisten dat als ze gepakt zouden worden hen de zwaarste straf stond te wachten. Achter hen werd het geschreeuw en gevloek van de bewakers steeds luider. Plotseling konden ze niet verder, omdat een rivier hun vlucht kruiste. Ze keken elkaar angstig aan. Maar toen viel een blaadje van de boom, net voor ze in het water.